

Az előadás sorozat harmadik blokkját megpróbálom még érdekesebbé tenni ill. elkezdni. Ugye az eredeti kiindulópont az volt, hogy Magyarországon is megfigyelhető már az a tendencia, hogy a cég tulajdonosai, vezetői szeretnék egy kicsit az alól a nyomás alól felszabadulni, amit egy cég vezetése, menedzselése jelent. Láthattuk, hogy a ciprusi és egyéb konstrukciók segítségével hogyan tudják a cégek eladásából származó jövedelmeket egy bizonyos ideig adómentessé tenni. Ugyanakkor viszont, azután hogy a cég elkelt, utána is valamit tenni kell, mert bár elképzelhető és érthető az, hogy nem kell bemenni napról-napra arra a munkahelyre, nincsenek alkalmazottak, vevők, szállítók – gondolom, sokan el tudják képzelni ezt a kényelmes helyzetet, nem kell felkelni reggel. De hát attól még ott van az a bizonyos pénztömeg, amit valaki megkeresett és azt bizony biztonságban kell tartani és a felhasználási módozaton el kell gondolkodni. Mi történik akkor, amikor tulajdonképpen a céget megvásárolták és egy nagyobb, komolyabb összegnek a birtokosa lesz valaki. Ugye, ahogy azt a Péter is említette, többféle felhasználási területe is van ennek a pénzösszegnek. Az egyik az, amelyik a magán, személyes költséghez kötődik, arról nem szívesen beszélnek, mert elhangzott az, hogy valószínűsítem mindenki megoldotta már magának. Én inkább a másik részét, a befektetések és a magánvállalkozások kérdését szeretném egy picit végigvenni. Akkor, amikor valaki befektetéseket eszközöl ebben a szakmában, amit mi üzünk, felmerül annak a kérdése, hogy érdemes-e a saját neve alatt eszközölnie, vagy ha már kint van az a pénz a ciprusi cégben, akkor hogyan és miként érdemes a további befektetéseket más konstrukciókon keresztül lebonyolítani. A napi költségeken kívül mire szokott egy vállalkozó költeni ill. milyen befektetéseket gondolkozik. Az egyik az itthoni befektetéseknek a köre, a cégekben valló üzletrésztulajdosás, részvényvásárlás, alaptőke növelés. Ezt mind-mind meg tudja oldania a már meglévő külföldi cégen keresztül. Akkor, ingatlant akar vásárolni, semmibe nem telik létrehozni egy magyar céget, ne adj'isten a külföldi is vásárolhat ingatlant Magyarországon, ennek ugyan vannak adózási vonzatai, de arra most nem szeretnék igazából kitérni. Bármiféle értékpapírt, Magyarországon kötvényt akar megvenni, külföldi cég minden további nélkül nyithat Magyarországon értékpapír számlát, megvásárolhatja ezeket az értékpapírokat. Tehát ezek tulajdonképpen adottak és ezt a meglévő külföldi konstrukciót fel lehet használni ezekre is. Igen ám, de mi történik azokkal a bizonyos befektetésekkkel, amit esetleg külföldön szeretne eszközölni - és itt nem a konkrét tőkebefektetésekre gondolok a vállalkozások

alapítására a környező országokban, mert hiszen ha jól tudom a cél az volt, hogy most egy kicsit pihenjünk, és egy kicsit tudjuk élvezni azt a pénzt, amit megkerestünk a cégünk eladásával.

Tegnap nap megnéztem egy banknak a honlapját és ez a bank ráadásul nem is a világ 10 legnagyobb bankja közé tartozik, de nagy, nemzetközileg nagyon híres bank. Megnéztem, hogy milyen befektetési termékeket, különleges befektetési termékeket árulnak, és letöltöttem a táblázatot, havonta meg szoktam nézni, milyen újdonság van. Egész egyszerűen megnéztem azt, hányféle ilyen terméket ajánlanak most, és kiderült az, hogy jelen pillanatban az elérhető befektetési termékeknek a száma az 5384, ennél az egy pénzügyintézetnél. Megnéztem pl. afrikai tőzsdékkel kapcsolatos befektetési termék volt 56, nyersanyagokkal foglalkozó befektetési alapok, különféle értékpapírok 1167, olyanok amelyek tőkevédett befektetések voltak – tehát a tőke visszafizetését garantálták – olyan 354 volt, olyan amelyik kamatspekulációra adott módot olyan volt 90. Fogtam magam és megpróbáltam kinyomtatni egyet-kettőt, ez ami itt a kezemben van, ez pl. 6 éves lejárat olyan értékpapír, amelyik ingatlanbefektetésekkel foglalkozó cégek részvényeibe fektet be. A másik, a luxustermékeket gyártó és forgalmazó cégekbe fektet be, a harmadik az olyan spekuláció, amelyik keretében, amennyiben egy bizonyos sávon belül mozog pl. a dollár és a yen, akkor az illető annak a hozamából részesül, hogyha ezt vagy felfelé vagy lefelé átlépi, akkor sajnos a hozamtól elesik. Viszont mind a három esetben, mint ahogy ez megfigyelhető a világban, tőkét garantálják, a tőke visszafizetését garantálják a kibocsátók. Aki a magyarországi pénzügyi élettel és a magyarországi pénzügyi termékek kínálatával valamennyire is ismeretséget kötött, az azt láthatja, hogy ez a folyamat, ami elindult, az elmúlt 2-3 évben felerősödött Magyarországon is, mert a magyarországi pénzügyi közvetítők is tulajdonképpen egyre több olyan befektetési terméket ajánlanak, ahol a tőke visszafizetését garantálják és 2-3-4-5 éven belül pedig egy bizonyos hozamból részesednek ezek a befektetők. Ezzel kapcsolatban viszont igaz az, hogy a magyar befektetők előtte a magyar befektetéseknek tényleg nagyon széles tára nyílt meg az elmúlt 10 évben, én attól tartok, hogy az ehhez kötődő szakma ismeretanyag még nem tökéletes, és azt hiszem hogy nagyon nagy gondosságot igényel a befektetők részéről az ilyen konstrukciókba történő befektetés. Miért is mondom ezt? Biztos vannak olyanok, akik jelen pillanatban valamelyik magyar pénzügyintézet, magán bankári ügyfelei. Kíváncsi vagyok, próbálják ki, befáradnak ezekhez a pénzügyintézetekhez, kérdezzék csak azt

meg, hogy új-zélandi dollárban, izlandi koronában ha szeretnének befektetni, mert ott azt épp jónak látják, mit tudnának javasolni, milyen ötletük van. Attól tartok, hogy nem lesz túlzottan pozitív a válasz, nagyon sokan egész egyszerűen nem értenek hozzá, a kinti pénzüzetek termékeit értékesítik, és attól tartok, hogy komoly gondokat jelent az, hogy a költség-költség-költség egymásra rakódik.

Megnéztem tegnap épp az egyik magyar, ezzel foglalkozó pénzüzet befektetési ajánlatait. Legtöbb befektetési alap, amit ajánlott a külföldi befektetési alap, az pl. a befektetést 5% vételi jutalék terheli, tehát ahogy megvásárolja valaki ezt a befektetési alapot, 5%-ot a tőkéjéből azon nyomban el is veszített. És akkor még nem beszéltem arról, hogy nyilvánvalóan a külföldi értékpapír kibocsátónak – mert ezek döntő részben külföldi kibocsátási értékpapírok – és meg kell keresni a maga költségeire a fedezetet, ne adj'isten a nyereséget, ott is vannak letétkezelő díjak, alapkezelői díjak, lebonyolítási díjak. Tehát meglehetősen drágák ezek konstrukciók, ugyanakkor viszont én úgy érzem, hogy jelen pillanatban Magyarországon nem mutatnak be olyan megfelelő befektetési lehetőségeket, olyan befektetési módozatokat ennek a befektetői körnek, amelyik igazából olyan külföldi ötleteket és olyan gondolatokat ébresztene amit azt hiszem, hogy érdemes lenne megfontolni. Hadd mondjak pár példát erre. Most ugye mindenki tudja, hogy a kőolaj ára és a gáz ára is az egekbe emelkedett. Az Egyesült Államokban például vannak olyan trust-ok, amelyek adózás szempontjából kötelesek a nyereségük 90%-át kifizetni minden egyes évben. Egyébként cégszinten adót kell, hogy fizessenek. Kifizetik a nyereségük 90%-át az adott évben, akkor nem terheli nyereségadó ezeket a cégeket, és ezek azzal foglalkoznak pl. hogy kőolaj- és gázipari kitermelő vállalkozásokban tulajdonrészeket szereznek. És miután az energia árak emelkedtek, ezért ezeknek a trust-oknak, melyeket végül is nevezhetünk akár cégeknek is, bár ez nem tökéletesen megfogalmazott meghatározás, ezeknek az árfolyama az egekbe ugrott és mindezek mellett még ráadásul, éppen azért, mert hiszen az energia árak növekedtek, ezért a hozamok is meglehetősen magasak. Mondok néhány példát: az egyik a Hugo.Trust, amelyiknek megnéztem tegnap 1,3 milliárd \$ volt a tőzsdéi értéke, tehát tényleg nem kis cégekről beszélünk, a Provident Energy-nek 2,2 millió ezek mind-mind megfelelő nagy cégek, jól vezetettek, viszont például a dollárban kifizetett hozamuk, meghaladja a 10%-ot. Na most kíváncsi vagyok, hogy jelen pillanatban Magyarországon valaki 10%-os hozamú dollár befektetést keres, akkor hogyan és milyen befektetési terméket fog magának találni, amelyiknek a kockázata nagyjából

belőhető, mert remélhető az illetve várható az, hogy az energia árak azért számottevő mértékben nem fognak csökkenni az elkövetkezendő 1-2-3 évben. Akkor például csak néhány ilyen ötletet és gondolatot próbálok felvetni. Vannak olyan alapok amelyek, a tokiói NIKEL indexnek, az ottani tőzsdei indexnek a dupláját írják jóvá, hogy ha az emelkedik, viszont a dupláját veszíteni el az ügyfél, hogyha csökken. Valaki spekulálni akar, ott van a termék. Kíváncsi vagyok erről hányan is tudnak, hogyan tudnak hozzáférni, pedig ezekkel való kereskedés igazából külföldi pénzügyi intézetek, külföldi kapcsolatokon keresztül igazából nem bonyolult, mert ezek vásárolhatók és még egyszer mondom, ezeknek az alapoknak és ezeknek a cégeknek az értéke és nagysága az olyan mértékű, hogy nem kell félni attól, hogy esetlen a pénz teljes mértékben elúszik. Ami egyébként az energiaiparban sajnos elég gyakran előfordul, mert nagyon-nagyon sok kis cég és nagyon-nagyon sok szélhámos próbál meglovagolni, most azt a jelenlegi energiaipari bummot, amivel pénzt lehet szerezni, és hát ahol pénz van előbb-utóbb megjelennek azok is, akik ezt szeretnék eltüntetni. Biztos sokan emlékeznek arra is, hogy 1997-ben 98-ban Magyarországon igen komoly tőzsde és pénzügyi válság is keletkezett. Ennek egy szeletét hadd világítsam meg, hogy mi történt a világban. Ugye 97-ben az ázsiai tőzsdék és a pénzpiacok omlottak össze, 98-ban Oroszországgal voltak nagyon komoly problémák, és ilyenkor a külföldi alapkezelők és a külföldi nagypénzügyi befektetők kötelesek követni azokat a szabályokat, amiket meghatároztak a számukra. Tehát például egy értékpapír áresése elér egy bizonyos mértéket, akkor kötelesek eladni. Ez mind szép és jó, ezt én megértem, hogy miért van így, ugyanakkor viszont ez egy öngerjesztő folyamat, hiszen minél többen akarnak eladni annál kisebb a vevőknek a köre, tehát egyre jobban megy le az árfolyam. Hagy mondjak el egy példát: Brazíliában pl. a Credit Anstal-nak volt egy leányvállalata, amelynek 50%-ban volt a tulajdonosa. És a Credit Anstal, akkor ugye még Credit Anstal volt azóta jó párszor megváltozott szegényeknek a neve. A Credit Anstal-nak a leányvállalata kibocsátott egy kötvényt, amelyik névlegesen 8%-os kamatozású volt. Igen ám, de ugye megrettentek a nagy pénzügyi befektetők a pénzügyi válságoktól, és azt mondták, hogy el kell adni ezeket az értékpapírokat. Mi történt? Lement az árfolyamuk. Volt egy olyan kötvényük, amelyik pl. 99 februárjában járt le – tehát, az aki megvásárolta 98 augusztusában, tulajdonképpen félévre kockáztatta csak a tőkéjét. És ez a tőke igazából, akkor már volt annyira veszélyes, mint amennyire tulajdonképpen az újságok ezt tükrözték, hiszen az igazi krízisnek már

vége volt. Arról nem is szólva, hogy ha valaki elolvasta ennek a kötvénynek a kibocsátási tájékoztatóját, akkor elolvashatta azt, hogy a Credit Anstalt visszafizetési garanciát vállalt a kötvényre. Magyarán szólva mekkora volt a kockázata? Elvileg ugye a nagyszabályok szerint brazil kockázata volt annak a kötvénynek, de tulajdonképpen visszafizetést illetően a Credit Anstalt-nak a képessége volt az, ami korlátot szabhatott volna a visszafizetésnek ill. még egy dolog, az hogy a brazil kormány deviza moratóriumot jelent be és nem engedi a visszafizetést. Ebben az esetben viszont úgy rendelkezett a kibocsátási tájékoztató, hogy akkor addig a pillanatig, amíg ezt feloldják, addig 8%-os kamattal gyűlik dollárban ennek a kötvénynek az értéke egy elkülönített bankszámlán. Mit akarok ezzel mondani? 99 februárjában, amikor lejárt az értékpapír, amiből vásároltam én is, éves szinten 23%-ot lehetett elérni, mégpedig azért, mert visszafizették a tőkét és a megfelelő hozamot utána. Ennek a banknak ugyanúgy szüksége volt a finanszírozásra és ugyanúgy Credit Anstalt garanciával újabb kötvény bocsátott ki, két éves lejáratút 11,75%-os kamatozásút, ami megint meglehetősen jó volt akkor tájt, igaz, hogy az orosz állampapírok, moszkvai önkormányzat papírjai többet ígértek, de gyakorlatilag Oroszország csődben volt. Kb. fél évre rá, hogy kibocsátották ezt a kétéves kötvényt, a pénzügyintézetből, akinek a segítségével a befektetést eszközöltem, felhívtak, hogy ez a brazil bank szeretné visszavásárolni ezt a kötvényt, mert sokkal olcsóbban talált forrást. Mert az egész dolog lecsitult és attól kezdve igazából minden rendben volt. Mondtam nekik, hogy engem nem érdekel, nem fogom visszaadni ezt a kötvényt, mert bolond lennék a 12%-os kamatozású kötvényemet most két évig eladni, és aztán utána keressek jelen pillanatban olyat, amelyik fizet esetleg nyolcat vagy kilencet. Tehát ilyen példák is vannak, amit hogyha az ember megfelelő pénzügyi partnert talál, ez legyen akár pénzügyi befektetési tanácsadó, akár pénzügyintézet, olyan befektetési portfóliót tud kialakítani magának, amiről jóformán nem is álmodhat itthon, Magyarországon. Hiszen ki hallott Brazíliában kötvényt vásárolni, hányan, mikor tették ezt? Pedig még egyszer hangsúlyozom, igazából ez nem volt annyira kockázatos, mint amennyire látszódott először. Azt hiszem, hogy Michael Krinner Úr, aki a Credit Swiss képviseletében fogja a következő előadást tartani, részletesebben fog a különféle nemzetközi befektetési stratégiákról beszélni. Én nem nagyon kívánnék ennél sokkal többet elmondani. Ez csak gondolatébresztő volt, hogyan és miként lehet azt a pénzt, amit megkeresett már valaki, megfelelő szinten, megfelelő módon, megfelelő biztonsággal úgy üzemeltetni, hogy annak az eredményét is

élvezhesse. És szeretném azt, hogy belátható időn belül, jó pár jelenlévővel találkozhasak, akiknek sikerült a cégüket eladni, megfelelő pénzt bekasszírozni, és megfelelő befektetéseket találni. Ehhez viszont nagyon sok sikert kívánok mindenkinek. Köszönöm szépen.